

ЗАТВЕРДЖЕНО
Рішенням XII сесії
Києво-Святошинської районної
ради VII скликання
Від 28.07 2016 року № 157-12-VII

ПРОГРАМА

реформування і розвитку житлово-комунального
господарства Києво-Святошинського району
Київської області на 2016-2018 роки

м. Київ
2016 рік

З М І С Т

1. Загальні положення
2. Сучасний стан житлово-комунального господарства
  - 2.1. Житлове господарство
  - 2.2. Комунальна енергетика
  - 2.3. Фінансово-економічний стан житлово-комунальних підприємств
3. Мета та шляхи реформування житлово-комунального господарства
4. Основні завдання Програми
5. Механізм реалізації Програми
6. Фінансування Програми
7. Очікувані результати реалізації Програми
8. Заходи щодо реалізації Програми
  - 8.1. Формування нової житлової політики, орієнтованої на потреби людини та її можливості
  - 8.2. Створення конкурентного середовища на ринку обслуговування житла
  - 8.3. Оптимізація ресурсо- та енергоспоживання у житловому фонді та на підприємствах комунального господарства
  - 8.4. Залучення громадськості до процесів формування житлової політики та реформування житлово-комунального господарства

1. Загальні положення

Програма реформування і розвитку житлово-комунального господарства Києво-Святошинського району на 2016-2018 роки (далі – Програма) розроблена на виконання Закону України „Про Загальнодержавну програму реформування і розвитку житлово-комунального господарства на 2010-2014 роки”, спрямована на розв’язання проблем, що існують у сфері житлово-комунального господарства Києво-Святошинського району Київської області.

Розроблення Програми зумовлено:

невідповідністю відносин у сфері житлово-комунального господарства змінам в економіці та відсутністю її інтегрованості в систему ринкової економіки;

неналежним ставленням власників і користувачів до свого житла, що призводить до його швидкого фізичного зношення;

невідповідністю розмірів платежів за користування житлом фактичним витратам на його утримання, недосконалістю діючої системи фінансування робіт, пов’язаних з обслуговуванням житла;

штучною монополізацією діяльності у сфері будівництва, реконструкції та утримання житла;

невідповідністю існуючої інфраструктури комунального господарства напрямом і темпам житлового будівництва;

неврегульованістю процесів оцінки та реєстрації майна підприємств житлово-комунальної сфери;

енергетичною неефективністю житлового фонду і комунальної інфраструктури, високим рівнем зношеності мереж та обладнання;

відсутністю комплексної системи ведення обліку виробництва, транспортування, постачання та споживання води і тепла;

відсутністю економічної мотивації для ефективного управління підприємствами житлово-комунального господарства та будинками;

штучною монополізацією у сфері житлових послуг; нерозвиненістю сучасних форм ефективного управління житлом і

підприємствами житлово-комунального господарства (управління, концесія, приватизація тощо);

невизначеністю меж відповідальності суб’єктів, що провадять діяльність на ринку житла і житлово-комунальних послуг;

відсутністю єдиної технічної політики розвитку житлової та комунальної інфраструктури;

фінансовою неспроможністю більшості населення самотійно розв’язати житлову проблему;

потребою у безперебійному наданні послуг з енерго-, газо-, тепло- та водопостачання для споживачів;

низькою якістю житлово-комунальних послуг в умовах зростання цін і тарифів;

недостатнім рівнем поінформованості споживачів про свої права та обов’язки.

